

ברוך הוא הרים אותו על כל מלכותו, וכולם קיו כורעים וסוגדים לפניו. ואת יוסף דחו אחיו, אחר כך כלם ברעו והשתחוו לפניו, זהו שפטות ויבאו אחיו יוסף וישתתחוו לו אףים ארץ.

דבר אחר ועתה ירום ראשית מה זה ועתה? במו ואטה. רבינו יהודה אמר, הנה נתבאר, עת שהיא הדרגה העליונה. וממי היא אומהה העת? זו ה"א, ונזכרתה עתה. ועתה - זה הוא ובית דין. ירום ראשית - להרים אותה בכבוד ומלכות. על איובי סביבותי - אלו שאר מלכי הארץ. ואזבחה באלהו - זו ירושלים. באלהו - זה אהל מועד. זבח תרוועה - שיישמע כל העולם. אשירה ואזרמה - מאותו צד שהיא התרועה. שהריהם מכם, מהצד של התרועה, באהה קשירה והתשבחת.

דבר אחר ועתה ירום ראשית - זו הכנסת ישראל. על איובי סביבותי - זה עשו וכל השרים שלו. ואזבחה באלהו - אלו ישראל. זבח אללים רוח נשברה, כדי להעביר את הדין מן העולם. אשירה ואזרמה - להודות ולשבחים לקדוש ברוך הוא לאל הפסיק לעולם.

דבר אחר ועתה ירום ראשית בכל, יציר טוב על יציר רע, שפטות על איובי סביבותי, זה היציר הרע שהוא סביב האדים, והוא שונא אותו בפל. ואזבחה באלהו זבח תרוועה - זו התרועה שנגננה מצד האש, כתוב ונכרים לא מימינו אש דת למו. שהריהם בשכיל התרועה ירום ראשו של האדים ונשברים כל שונאיו לפניו, פכתיב (תהלים י) פקריע קמי תפחת.

וכללו הוו ברעין וסגדין קמיה. ויוסף דחו ליה אחוי, לבתר כללו ברעו וסגידו קמיה. הדר הוא דכתיב ויבאו אחוי יוסף ויישתחוו לו אפים ארץ.

דבר אחר, ועתה ירום ראשית, מאי ועתה, כמו ואטה. רבינו יהודה אמר, לא אתקמר, עת דאייהו דרגא עלאה, ומאן אייה הוהו עת. דא ה"א, ואקראי עתה. ועתה, דא אייה ובי דיניה.

ירום ראשית, לארמא לה ביקרה ומילכותא. על איובי סביבותי, אלין שאר מלכי ארעה. ואזבחה באלהו, דא ירושלם. באלהו, דא אהל מועד. זבח תרוועה, למושמע כל עולם. אשירה ואזרמה, מההוא סטרא דתרועה היא. דהא מפטמן, מההוא סטרא דתרועה, היא אתייא שירה ותישבחתא.

דבר אחר, ועתה ירום ראשית, דא כנסת ישראל. על איובי סביבותי, דא עשו וכל אפרכין דיליה. ואזבחה באלהו, אלין ישראאל. זבח תרוועה, דכתיב, (תהלים נא) זבח אללים רוח נשברה, בגין לאעריא דינא מעולם. אשירה ואזרמה, לאדראה ולשבחא לקודש בריך הוא, بلا פסיקו לעולם.

דבר אחר, ועתה ירום ראשית, בכלל, יציר טוב על יציר רע. דכתיב, על איובי סביבותי, דא יציר הרע, דאייהו שחרגניה דבר נש, ואייהו שנאייה בכלל. ואזבחה באלהו זבח תרוועה, דא אוריתא, דאתהיבת מפטרא דאסא, פכתיב (דברים ל) מימינו אש דת למו. דהא בגין אוריתא, ירום רישיה דבר נש, ואתברך כל שנאיו קדמוני. פכתיב,
(תהלים י) **פקריע קמי תפחת**.

דבר אחר ועטה ירים ראש - להככל עם האבות, שהרי דוֹד הפלך יש לו להזכיר עם האבות, ואז יתרוםם ויעלה למטה, והוא בקשר אחד עם. על איבי סביבותי - אלו הם שבח' צד השמאל, כלם בעלי הדינים שמחכונים לחבל, ואז השם מתחבר לבנה, והככל הוא אחד. בא ראה, כתוב ויוסף הוא השליט על הארץ. זה השם ששולט בלבנה ומאריך לה וין אותה. הוא המשביר לכל עם הארץ, שהרי אותו נחר ששובע ריאצא, מפנה כלם נזונים ומשום פורחות הנשות לפל, ומושום כך כלם משפחים אל אותו מקומם, שהרי אין לך דבר בעולם שלא תלו במאן, אלא תלי במאן ובארוחה.

ויבר יוסף את אחיו והם לא הכהרו. רבוי אלעדר פתח ואמר, (תholim מט) למה אירע בימי רע עון עקבי יסובני. בא ראה, שלשה הם שפוחדים ולא יודעים ממה הם פוחדים, ובארוחה. אבל מי שפוחדר ולא יודע ממה הוא פוחדר - מושום אותם חטאיהם שלא יודע שהם חטאיהם, ולא משגים בהם, והוא פוחד מימי רע.

מי הם ימי רע? אלו הם הימים שהם מזדקנים באוטו רע, וכי הם? זה (חא) יציר הארץ, שהוא נקרא רע, ויש לו ימים ידוועים שנגנת לו רשות בעולם להסתין לכל אותם שמטמאים את דרכיהם. שמי שבא להטמא - מטמאים אותם, ואלה הם שנקראים ימי רע, ואלו מנגנים על אותם חטאיהם שדשים אותם בני אדם בעקביהם.

בא ראה, כל אותם שמטמאים את דרכיהם, פמה קביזות של

דבר אחר ועטה ירים ראש, לאתכללא באבחן, דהא דוֹד מלכָא, אית ליה לאתדקא באבחן, וכדין יתרוםם וסליק לעילא, ואיהו בחד קשורה בה. על אויבי סביבותי, אלין איינון דבסטר שמאלא, בלהו מאירי דין, דמתפוני לחבלא. וכדין שמשא אתחבר בסירה, והו כי לא חד. בא חי, כתיב, ויוסף הוא השליט על הארץ, דא שמשא דשליט בסירה, ונ hairy לה וין לה. הוא המשביר לכל עם הארץ, דהא הוה נחר דגניד ונפיק, מגיה אתונו בלהו, ומפמן פרחין נשמתין לכלא. ובגין דא, בלהו סגדין לגביה דהו אתר, דהא לית לך מלה בעולמא, דלא תלי במאן וואקמיה:

ויבר יוסף את אחיו והם לא הפירוהו. רבוי אלעדר פתח ואמר, (תholim מט) למה אירא בימי רע עון עקבי יסובני. תא חי, תלת איינון דחלין ולא ידען ממה דחלין, וואקמו. אבל אית מאן דחליל, ולא ידע ממה איהו דחליל, בגין איינון חטאי. דלא ידע דאיןון חטאין, ולא אשגה בהי, ואיהו דחליל מימי רע.

מאן איינון ימי רע, אלין איינון יומין דאיןון איזטמן ביהו (דף קצח ע"ב) רע. ומאן איינון, (ר"א יהו) דא יציר הארץ, דאיהו אלקרי רע. אית ליה יומין ידיין, דאתהיב ליה רשו בעולמא, לאסטהה לכל איינון דמסאבי ארחייה. דמאן דאתה לאסטהבא, מסאבי ליה. ואלין איינון אקרוז ימי רע, ואלין ממן על איינון חוביין דדשין בהו בני נשא בעקביהו.

תא חי, כל איינון דמסאבי ארחייה, פמה